



**Република Србија**  
**ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД**  
**Рев 5404/2022**  
**25.05.2022. године**  
**Београд**

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић, Споменке Зарић, Јелице Бојанић Керкез и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милан Петковић, адвокат из ..., против туженог ББ из ..., чији је пуномоћник Гордана Риђић Ђурић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 19/2022 од 19.01.2022. године, у седници од 25.05.2022. године, донео је

**РЕШЕЊЕ**

**НЕ ПРИХВАТА СЕ** одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној.

**ОДБАЦУЈЕ СЕ** као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж2 19/2022 од 19.01.2022. године.

**Образложење**

Пресудом Основног суда у Бору П2 194/21 од 23.11.2022. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле да јој тужени исплати по 12.000,00 динара месечно за период од 01. септембра 2014. године до 20. септембра 2021. године, на име стицања без основа, са припадајућом законском затезном каматом. Ставом другим изреке тужила је обавезана да тужицу накнади трошкове парничног поступка у износу од 19.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж2 19/2022 од 19.01.2022. године одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против другостене пресуде, тужила је благовремено изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиле као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. важећег Закона о парничном поступку – ЗПП. Ревизијом се указује на погрешну примену одредаба члана 218. Закона о облигационим односима, као и одредаба чл. 68., 73. и 154. Породичног закона, али се у конкретном случају не ради о парници за издржавање детета, већ је предмет тужбеног захтева регресно потраживање мајке према оцу детета, као имовинско-правном спору. Нижестепене пресуде донете су у

складу са правним ставом Врховног касационог суда израженим у одлукама са истим чињеничним и правним основом, па нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, јер нема потребе за уједначавањем судске праксе, као ни других разлога за изузетну дозвољеност ревизије. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 20.09.2021. године, а вредност предмета спора је означена на 12.000,00 динара.

С обзиром да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност износа од 40.000 евра, као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија  
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка  
Управитељ писарнице  
Марина Антонић